24. mar. 1972

FAKTA

Dato:
24. mar. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 6 s. 11-15

Generelle kommentarer:
Joseph Beuys. Tysk kunstner og professor (1921-1986).
Georg Jappe. Tysk kunstner og forfatter (1936-2007).

TRANSSKRIPTION

24-3-72

Renheden – neutraliteten – er vel det som tiltaler mig ved "R+B" ideen. Kvadratet er neutralt – farverne er kun sig selv – kan vanskelig defineres ved andet end Rødt – Blaat – ogsaa rektanglet er forholdsvis neutralt omend ikke i samme udstrækning som kvadratet.
Midterlinien – mødet mellem de to farver er det eneste der kan opfattes som et expressivt punkt.
Min dragning mod dette projekt forklares til en vis grad af følgende:
However, the third point of Beuys' programme, that of living art as a way of life and as a model to others, is a thing of the past.

———

"The proof that art is more than just art, more than an end in itself, has been demanded everywhere, and everywhere has failed to materialize".

Georg Jappe
(Studio International
Feb: 72)

———

Dette at man nu maa akcepterer den kendsgerning at hvis kunst overhovedet skal have nogen "berettigelse" i en menneskelig sammenhæng maa det være som kunst og ikke som alt muligt andet. Vanskeligheden eller det ømtaaelige, ved dette standpunkt er at man samtidig med at hævde og understrege kunsten integritet, er interesseret i at nedbryde – destruerer kunsten som værdimaal, autoritet, institution. Derfor kan der ikke være tale om god og daarlig kunst, om hvad der er godt er kunst, hvad der er daarligt er ikke kunst, men alene om definitionen af et ganske bestemt omraade – Kunsten's.
Kunst kan bl.a defineres som en ganske bestemt aktivitet – og ikke som et specifikt sprogligt omraade.
Derfor er det sikkert forkert naar jeg i "R+B" har arbejdet med variationen de to farver imellem, eller i form af en stoflig materialemæssig forskellighed – det er at lægge tyngden paa selve perceptionen og ikke paa tanken. Men dette er formodentlig en sidste rest af min tilknytning til begrebet Malerkunst.
Konklusionen bliver da man af man maa gentage det samme "R+B" om og om igen, men i det øjeblik man akcepterer denne konklusion gaar absurditeten i en saadan handling op for en. I hele sin absurditet opløser en saadan handling egentlig sig selv. Spørgsmaalet er, kan man blive i absurditeten samtidig med at den naar udover sig selv og bliver funktionsdygtig? Holder man fast ved at variationen i den ene eller anden skikkelse er et uvedkommende levn for malerkunsten bliver der ikke meget andet tilbage end spørgsmaalet om hvor de to farvekvadrater placeres – maaske enda om hvornaar. Dette føre uvilkaarligt over i

rumlige, objektmæssige, miljømæssige, overvejelser. Hvor i et rum f.eks og i Hvilket rum, som fladt objekt d.v.s "billede" som rumligt d.v.s bemalet objekt, paa en udstilling i et galerie, paa gaden, i stuen, som rumlig udsmykning o.s.v.
Skal det være en enkelt ting eller mange – det ene eller mængden? Og hvordan i forhold til ens øvrige aktivitet? Og hvordan paavirker alle disse forhold den enkelte ting?
Resultatet af dette maa blive at man ikke kan lave en produktion i atelieret, men at man udfra hver enkelt aktuel situation maa tage stilling til hvordan "R+B" skal produceres og præsenteres – i hvilke materiale i hvilke "form" i hvilke størrelse, i hvilke mængde. Dette forhindre ikke at man indimellem de aktuelle situationer kan arbejde (gennemtænke) visse sandsynlige muligheder.

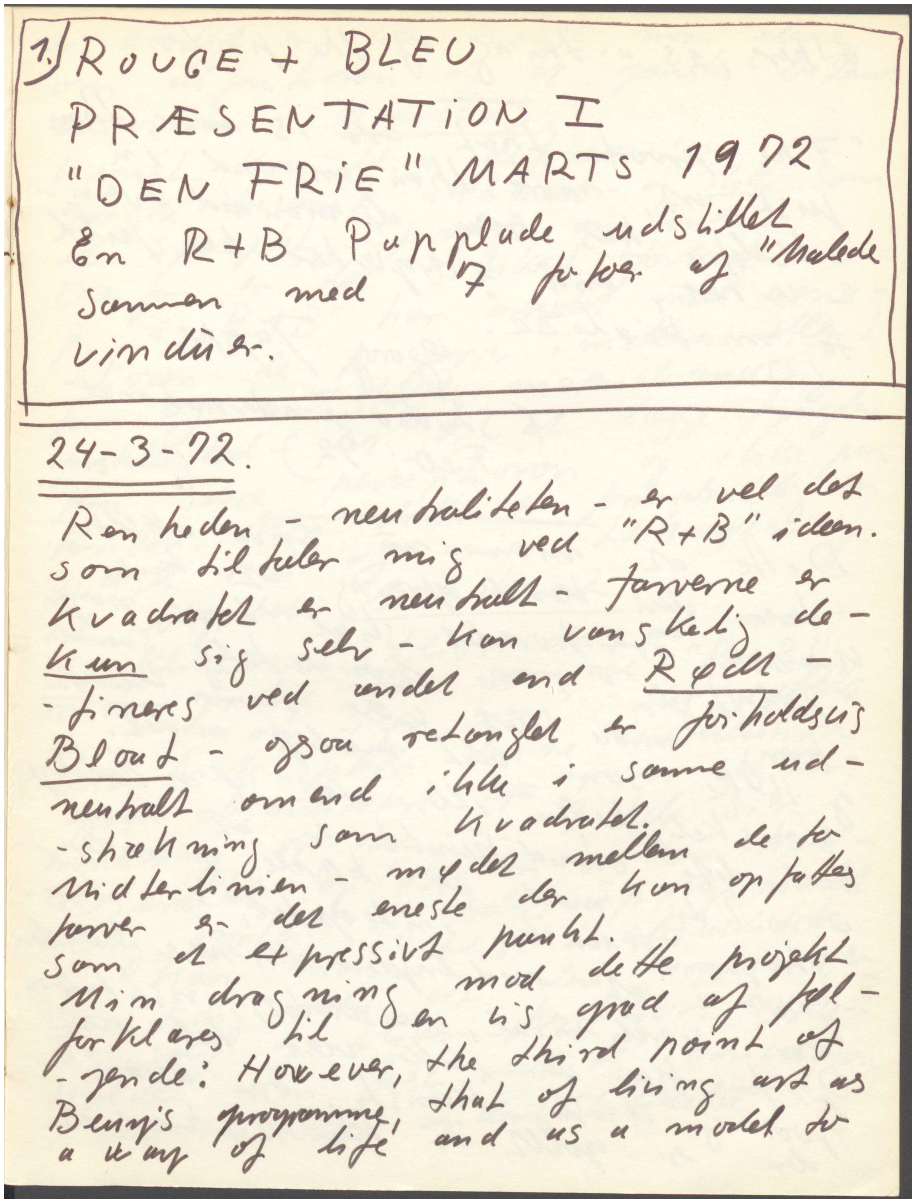

1. ROUGE + BLEU
PRÆSENTATION I
"DEN FRIE" MARTS 1972
En R+B Pupplade udstillet
sammen med 17 forsk. af "Malede
vinduer.

24-3-72.

Rumheden - neutraliteten - er vel det
som tiltaler mig ved "R+B" ideen.
Kvadratet er neutralt - farverne er
kun sig selv - kun vanskelig de-
-finieres ved endel end Rødt -
Blaut - ogsaa retangelet er forholdsvis
neutralt omend ikke i samme ud-
-strækning som kvadratet.
Midterlinien - modet mellem de to
farver er det eneste der kan opfattes
som et expressivt punkt.
Min dragning mod dette projekt
forklares til dels af føl-
-gende: However, the third point of
Beuys programme, that of living art as
a way of life and as a model for

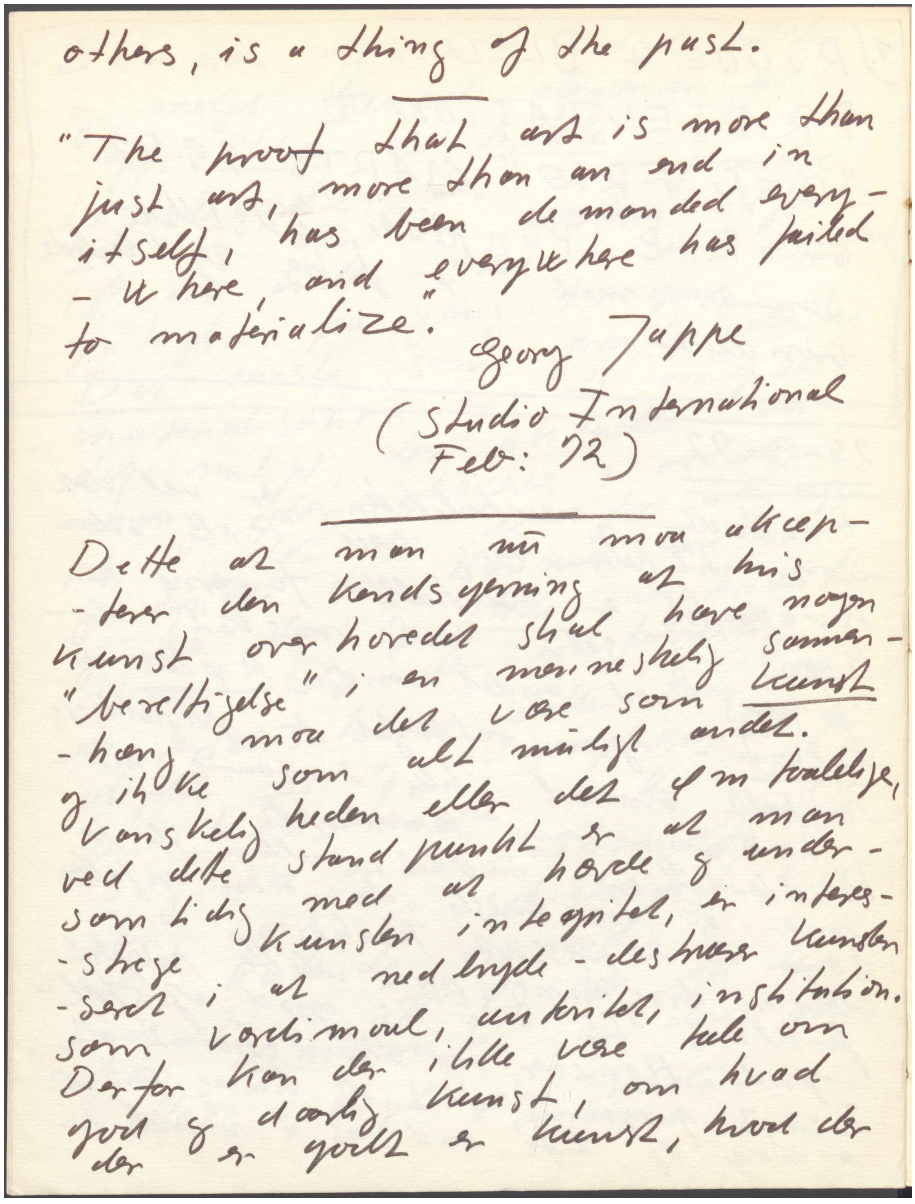

others, is a thing of the past.

"The proof that art is more than just art, more than an end in itself, has been demanded everywhere, and everywhere has failed to materialize."

Georg Jappe
(Studio International
Feb: 72)

Dette at man nu må acceptere den kendsgerning at hvis kunst overhovedet skal have nogen "berettigelse" i en menneskelig sammenhæng må det være som kunst og ikke som alt muligt andet. Vanskeligheden eller det problematiske ved dette standpunkt er at man som ligeså med at hævde og understrege kunstens integritet, er interessert i at nedbryde - dets hvor kunsten som værdimoment, autoritet, institution. Derfor kan der ikke være tale om godt og dårlig kunst, om hvad der er godt er kunst, hvad der

er dobbelt er ikke kunst, men alene
om definitionen af et ganske bestemt
område - kunstens.
Kunst kan bl.a. defineres som en
ganske bestemt aktivitet - og ikke som
et specifikt sprogligt område.
Derfor er der sikkert forkert når
i "R+B" her arbejdes med varia-
tionen de to ord i mellem, eller i
form af en stadig materiale masse
forskellighed - der er at lægge hovedvægten
på selve perceptionen og ikke på
genkendelsen. Men dette er formentlig en
sidste rest af min tilknytning
til begrebet Maler kunst.
Konklusionen bliver da at man
må gentage det samme "R+B"
om og om igen, men i det øjeblik
man accepterer denne konklusion
gør absurditeten ~~sig~~ sig helt sin
handling op for en. Og hele sin
absurditet opløser en sådan hand-
ling egentlig sig selv. Spørgsmålet
er, kan man blive i absurditeten
som tidsmæssig at den nødvendige
sig selv og bliver forståelsens dybde?
Holder man fast ved at variationen
i den ene eller anden skikkelse er

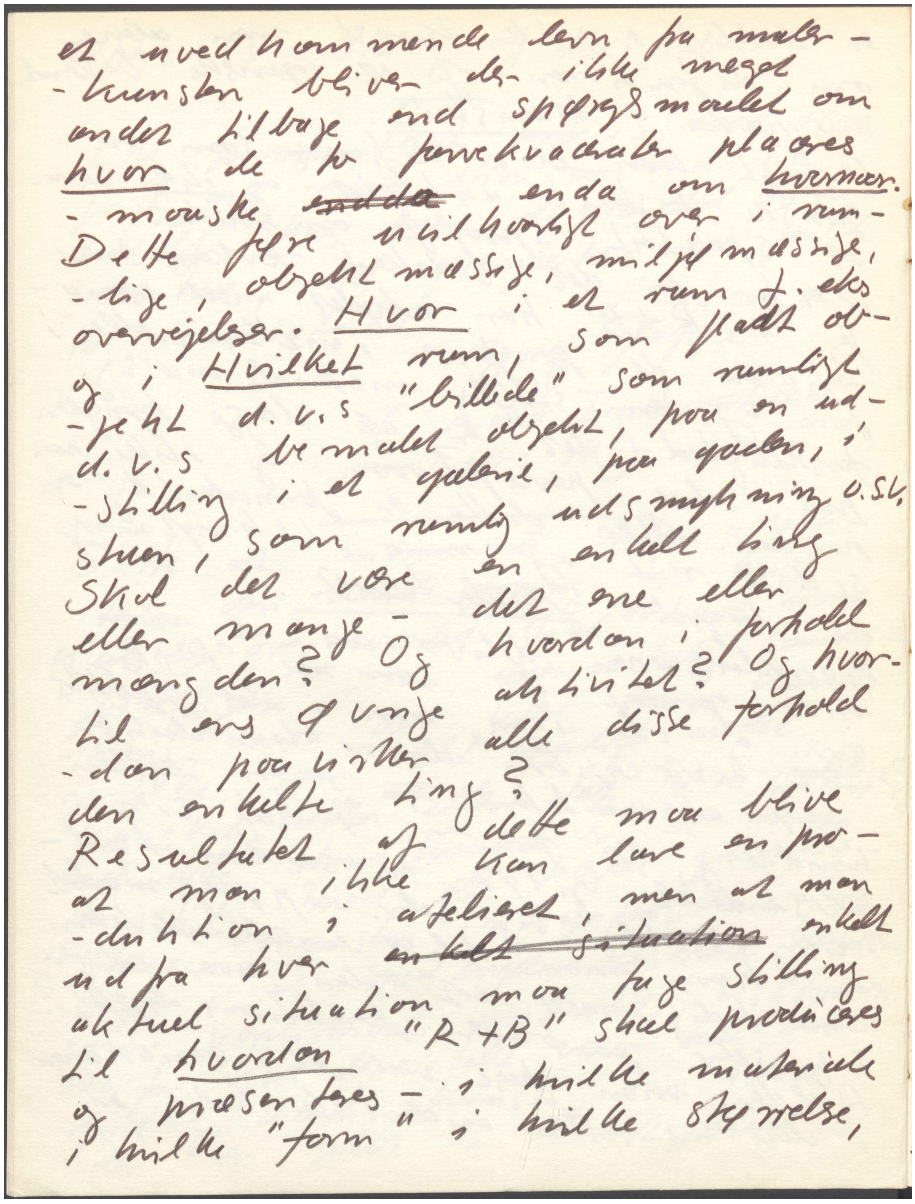

et med kommende dem på maler-
-kunsten bliver de ikke meget
under tilbage end spørgsmålet om
hvor de på perspektivisk måde skal
-mulige endda om hvormeget.
Dette fører uvilkårligt over i rum-
-lige, objektmæssige, miljømæssige,
overvejelser. Hvor i et rum d.v.s
og i Hvilket rum, som jeg altså ob-
-jektl d.v.s "billede" som rumligt
d.v.s bemalet objekt, paa en ud-
-stilling i et galleri, paa gaden, i
stuen, som rumlig indsmyghning o.s.v.
Skal der være en enkelt ting
eller mange - skal dens eller
mangdens? Og hvordan i forhold
til øjet og vinkel? Og hvor-
-dan paavirker alle disse forhold
den enkelte ting?
Resultatet af dette maa blive
at man ikke kan lave en pro-
-duktion i afgiftet, men at man
ud fra hver enkelt ~~situation~~
aktuel situation maa føje stilling
til hvordan "R + B" skal produceres
og præsenteres - i hvilke materiale
i hvilke "form" i hvilke stykkelse,

i hvilke mange de. Dette forhindre ikke at man imellem de aktuelle situationer kan arbejde (gennemtænke) disse sandsynlige muligheder.

27-3-72.

"R+B" ideen er fuldstændig værdiløs hvis den ikke gennemføres fuldstændig konsekvens - d.v.s hvis den ikke lyksives, sine mysl som det er muligt, indenfor selve den anvendte teknik, fra lærredsmønsteret til maleriet.
Ideen's kardinal punkt er at det er de samme røde - blå - de samme kvadrater - uden forsøg, paa at indføre elementer der ikke holder sig strengt, inden for den ugrundelig fastsatte struktur.
Saa længe dette ikke, ubrydhøjt gennemføres vil ideen ikke kunne siges formaa, dette: med udgangspunkt i maleriets teknik at destruere maleriets æstetik.